

for ikke siges at være en Svækkelse af Ordlyden i den gældende Banklov.

I Anledning af de Udtalelser, det ærede Medlem for 3die Kreds (Maegaard) fremsatte, skal jeg sige, at jeg ikke finder, der er for meget Tilsyn i denne Lov. Det ærede Medlem syntes at mene, at man havde strammet Tilsynet for stærkt, og det ærede Medlem anførte som Eksempel, at der maaske havde været for meget Tilsyn overfor Andelsbanken — maaske Tilsynet der havde optraadt paa en Maade, der ikke var heldig. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem specielt sigtede til, men naar jeg læser den afgivne Beretning om Andelsbanken, faar jeg nærmest Indtryk af, at Bankinspektionen har været overordentlig lemfældig overfor Andelsbanken, og at Banken havde været bedre tjent med, at Tilsynet paa et tidligere Tidspunkt havde sagt: „Værsgod, følg disse Regler og lad være med at gaa udenom!“ Jeg har altsaa ikke det Indtryk, at denne Banks Historie afgiver et Vidnesbyrd om, at der har været for meget Tilsyn; i dette Spørgsmaal er jeg ganske uenig med det ærede Medlem. Men dette er naturligvis ikke noget, der berører Spørgsmaalet om, hvordan Loven nu skal være; jeg gaar ud fra, at der kan opnaas Enighed om de Former for Tilsyn, der her er foreslaaet.

Det ærede Medlem fremdrog et Spørgsmaal om nogle Afskedigelser i Landmandsbanken og mente, at det maatte være Erhvervsministerens Pligt at gribe ind i Anledning af de Udtalelser, som er fremkommet fra en Direktør i Landmandsbanken om Grundene til disse Afskedigelser. Jeg er ikke saa nøje inde i Spørgsmaalet, at jeg tør afgive en Erklæring paa Ministeriets Vegne i saa Henseende, men jeg er tilbøjelig til at mene, at det, som det ærede Medlem fremdrog, er noget, der aldeles ikke vedkommer Erhvervsministeren. De Udtalelser, som en Direktør i Landmandsbanken fremsætter angaaende Kvaliteten af det Personale, han arbejder med, maa jeg anse for at være ganske private — jeg kan i hvert Fald ikke se, at dette er noget, der kan vedrøre Ministeriet. Om Udtalelserne er kloge eller ikke, er et Spørgsmaal, som ethvert Menneske, der vil vurdere Forholdet, kan tage Stilling til; men at der skulde være en ministeriel Pligt til at gribe ind, fordi en Bankdirektør anvender Udtalelser om sit Personale, som maaske ikke er kloge, kan jeg ikke se.

Med Hensyn til Nationalbanken er der fra en enkelt Side gjort den Bemærkning, at det var maaske bedre, at Nationalbanken slet ikke var inde under Bankloven, end

at den indtager en Stilling som den, der er angivet i Lovforslagets § 22. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem, som fremsatte disse Udtalelser, jeg mener netop, at det udtrykkelig maa fastslaas, at Nationalbanken er inde under Banklovgivningen, men jeg kan paa den anden Side ikke nægte, at Nationalbankens Stilling er af en saadan særlig Art, at der kan være Grund til at give visse Lempelser, og i § 22 gives der jo Mulighed for saadanne Lempelser. Et Forslag om helt at stryge § 22 og fastslaa, at Nationalbanken ikke hører under Banklovgivningen, vilde jeg for mit Vedkommende anse for overordentlig uheldigt. Jeg er ogsaa tidligere som Medlem af dette Ting gaet stærkt i Brechen netop for, at Nationalbanken skulde være inde under Banklovgivningen med saadanne Undtagelser; som maatte være ganske nødvendige af Hensyn til denne Banks særlige Karakter.

Jeg skal indskrænke mig til disse faa Bemærkninger, idet jeg gentager min Tak til de ærede Ordførere for den velvillige Stilling, de har indtaget til Lovforslaget som Helhed, og jeg udtaler Haabet om, at det maa lykkes snart at faa dette Lovforslag gennemført.

Maegaard: Det ærede 12te Medlem for 2den Kreds (Henrik Nielsen) var ikke enig med mig, naar jeg sagde, at Bankinspektøren kunde komme til at virke som en Sovepude for Lederne af de forskellige Bankinstitutter Landet rundt, og det kan godt være, at det ærede Medlem ikke rigtig har forstaaet denne Udtalelse, thi ellers vilde han sikkert have givet mig Ret. Naar jeg sagde dette, var det naturligvis ud fra den Opfattelse, at hvis Bankinspektørens Omraade gaar saa vidt, at han ogsaa beskæftiger sig med Bankernes indre Forhold og gaar i Enkeltheder — og Bankinspektøren kan jo som staaende paa Afstand ikke komme saaledes ind i Enkelthederne som Bankens Ledere —, kan han komme til at træffe Dispositioner, som ikke kan holdes skjult for udenforstaaende, Dispositioner af en saadan Art, at de kan medføre, at Bankledere siger: Ja, naar Bankinspektøren tager sig af den Slags Forhold, kan vi se mere overlegent, mere roligt paa Forholdene, saa behøver vi ikke at tage de Hensyn, vi ellers skal tage, idet Bankinspektøren alligevel griber ind i sidste Instans. Hvis f. Eks. Bestemmelsen i § 13, 5te Stykke, skal blive staaende, som den er nu, kommer Bankinspektøren til at paatage sig et vist Ansvar for, at en Bank har udbetalt Udbytte, naar den senere gaar i Stykker. Jeg tror,